

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ІМ ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 30 (2134).

СЕРЕДА, 10 березня 1976 року

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧЦІ ЕФЕКТИВНОСТІ І ЯКОСТІ — ЕНТУЗІАЗМ І ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ!

ПЕРШІ ПОМІЧНИКИ КОМУНІСТІВ

Відзначати з'їзди Комуністичної партії Радянського Союзу стахановською працею — традиція у комсомольців і молоді нашого колгоспу. На виробничих ділянках напередодні XXV з'їзду КПРС відбулися комсомольські збори. Рішення їх таке: «У дні роботи партійного форуму працювати з найвищою продуктивністю. За словами — діло. Комсомолка Марія Загоруйко, яка перемогла у передз'їздовському

змаганні і 24 лютого рапортувала, що від кожної корови надійшла понад план по 154 кілограми молока, відзначилася і в дні роботи з'їзду, очолила змагання серед доярок колгоспу. Слідом за нею — члени ВЛКСМ Ганна Ганжелюк, Надія Петрук, Світлана Єгорова.

— Цієї зими з кормами для громадської худоби гірше, ніж минулого, та практика показує, що при раціональному використанні їх, сумлінному ставленні до своїх обов'язків сьогодні ми маємо надію не нижчі минулорічних на цей же період, — відзначила при обговоренні документів з'їзду М. Загоруйко. — Ми виробляємо молоко і знаємо, що споживання цього цінного продукту в нашій країні зростатиме. Передбачено, що в

нинішній п'ятирічці середньорічне виробництво молока складе понад 94—96 мільйонів тонн. Щорічний приріст дорівнюватиме 6,5—8,5 мільйона тонн. Нас надихають плани партії, накладають великі обов'язки. Ми не повинні знижувати темпів, а найвищою продуктивністю праці відзначати всі дні стартового року десятиріччя.

Цей заклик підхопили не лише тваринники, а й молоді механізатори. Комсомольсько-молодіжна ланка по вирощуванню кукурудзи, яку очолює Микола Петрук, визначила свій рубіж — виростити по 70 центнерів зернової кукурудзи з гектара. Хлопці не гаяють часу. Вони вивозять на закріплену за ланкою ділянку сніг, освоюють основи агротехніки.

Приклад у праці подає сам ланковий, комсомолець Віктор Чаплінський.

І на інших ділянках комсомольці та молоді робітники стають першими помічниками комуністів. Високопродуктивною працею відзначили перші дні березня водії Володимир Кравченко, Микола Павленко, члени ВЛКСМ Анатолій Головенко, Дем'ян Півень.

З'їзд закінчився. Та трудове напруження, яке панувало в дні його роботи, не спадає, а, навпаки, зростає. Молодь — не трудовий ударний вахт стартового року десятиріччя.

Л. БАБІЙ,
механізатор колгоспу імені Карла Маркса Ульяновського району.

Партія твердо вірить, що молодь, комсомольці впишуть нові сторінки в літопис комуністичного будівництва!

(Із Звітної доповіді Центрального Комітету КПРС XXV з'їзду КПРС).

Г ОЛОВА колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Герой Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфер — делегат XXV з'їзду КПРС від Кіровоградщини. В дні роботи форуму механізатори-земляки порадували його повідомленням про успішне завершення підготовки тракторів, ґрунтообробних і посівних агрегатів, дострокове виконання виробничого плану двох місяців та першої декади березня.

ЗА НАКРЕСЛЕННЯМИ З'їЗДУ

Матеріали XXV з'їзду КПРС — в центрі уваги трудівників господарства. Хлібороби і тваринники вносять корективи у свої плани, працюють так, щоб успішно виконати накреслення партії.

Уважно вивчають документи партійного форуму кукурудзівники механізованої ланки, очолюваної В. Давискибою. За роки минулої п'ятирічки вони добилися визначних результатів, збираючи з кожного гектара посіву понад 100 центнерів зерна. А нині неухильно і послідовно здійснюють аграрну політику партії, яка полягає в тому, щоб зробити сільське господарство високопродуктивною галуззю, послабити залежність її розвитку від погодних умов.

Невдовзі посівна, і механізаторам потрібно все передбачити. Цього року високоврожайну кукурудзу вони вирощуватимуть на площі 650 гектарів.

ЗАВДАННЯ НОМЕР ОДИН

сая-скададальника ділянки молодого комуніста Олександра Банилика. Він закликав у намісний дні збільшити норму виробітку вдвоє. І сам потім довів, що це цілком реально. Через кілька днів в цеху з'явилася банікавка, що повідомляла: Олександр виконав змінне завдання на 202 процента. Не менш напружено працювали й інші молоді трудівники.

Партком і комітет комсомолу подбали про випилення матеріалів з'їзду колективним підприємства. Майже щодня проводились інфор-

мації, було організовано дві секції. Рішення форуму комуністи детально вивчали, обговорювали.

Ми добре розуміємо всю відповідальність завдань, поставлених нами в десятиріччя, яка є, насправді, п'ятирічкою якості. За два місяці 1976 року колектив заводу освоїв випуск двох нових видів продукції — вагіт ДСК-1 і газозварювального напівавтомата А-825. Але необхідно освоїти ще 20 видів виробів. Це забуваючи про їх якість.

Особлива роль в цьому належатиме комсомольським ностам якості.

ті, які вже функціонують на ділянках. Штаб «Комсомольського прожектора» розробив план з цього питання. Будемо дбати звичайно, і про ріст професійної майстерності молодих робітників вивчення основ економіки.

Отже, першочерговим завданням для нас є підвищення якості продукції. Виконуючи накреслення XXV з'їзду партії, будемо відшукувати нові резерви у боротьбі за честь заводської марки.

С. ЧАБАНЕНКО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського дозвільного заводу дозвільних автоматів.

КОЛИ ЗНАТИМУ І ВМІТИМУ БІЛЬШЕ

Я уважно читала Звіт Центрального Комітету КПРС XXV з'їзду партії, з котрим виступив Леонід Ілліч Брежнєв. І з оліцею в руках знайомилася з доповіддю Олексія Миколайовича Косигіна «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». Підкреслила такі рядки: «В галузі охорони здоров'я населення одне з основних завдань у новій п'ятирічці — підвищити якість

медичного обслуговування, поліпшити організацію праці лікарів і середнього медичного персоналу, підняти ефективність роботи лікувальних закладів».

Це — програмна настанова для нас, медичних працівників. У чому ж я особисто бачу своє завдання? Посада моя скромна, не дуже помітна: медсестра терапевтичного відділення, але так необхідна людям. Ось тому вважаю, що буду приносити більше користі тоді, коли знатиму і вмітиму більше. У минулому році я оволоділа суміжною спеціальністю сестри-анестезіолога. А тепер хочу освоїти установку високої частоти у процедурному кабінеті.

Неначе й небагато: суміжна спеціальність, але, завдяки цьому, я зможу замінити відсутню сестру. Це значить, що наші пацієнти, прийшовши до лікарні, будуть менше нервувати, чекаючи, швидше отримають необхідну допомогу.

Завдання п'ятирічки — для кожного, то ж і успіх її залежить від внеску кожного з нас.

Е. КЛИМЕНКО,
медсестра залізничної лікарні.
м. Знам'янка.

На фото: ланковий В. ДАВИСКИБА (зліва) з членами ланки М. ЮХИМЕНКОМ та М. ЖУЛИНСЬКИМ.
Фото А. БУДУЛАТБЕА.

УЗАГАЛЬНЕННЯ ДОСВІДУ ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ

трудового і естетичного виховання молоді, дальший розвиток наставництва, про шляхи підвищення виховної ролі соціалістичного змагання. Головну увагу було приділено питанням практичного застосування кращого досвіду ідеологічної роботи, набутого партійними організаціями інших областей, республік, комплексного вирішення завдань полі-

тичного виховання мас. Думками обмінялися другий секретар Олександрівського міського партії С. А. Балай, завідувача відділом пропаганди й агітації Ульяновського райкому партії Г. Ю. Добрянська, бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, Герой Соціалістичної Праці В. С. Андрійш, секретар парторганізації

колгоспу «Прапор комунізму» Олександрівського району І. О. Гришин, директор Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна Знам'янського району, Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко, другий секретар Онуфріївського райкому партії В. Г. Галаган та інші.

У бесіді взяли участь секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, завідувач сектором масово-політичної роботи ЦК Компартії України В. П. Зол, завідувач відділом пропаганди й агітації обкому партії І. П. Оліфіренко, завідувач відділом пропаганди газети «Правда України» В. М. Кузнецов.

Своїм першочерговим завданням колектив Кіровоградської кондитерської фабрики вважає збільшення кількості виробів найвищого гатунку. І успішно з ним справляється. Так, державний Знак якості присвоєно ще одному виду продукції — цукеркам «Ятрань». Велика заслуга в цьому таких молодих виробничників, як Тетяна Червченко. Переїнявши всіма досвід у свого наставника ударника комуністичної праці М. С. Лещуков, комсомолка добивається високих показників у роботі, сама з честю носить це високе звання. З її рук іде продукція тільки високої якості.

На фото: комсомолка Тетяна ЧЕРЕВЧЕНКО.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Гарантія якості БРАКУВАЛЬНИКАМ РОБОТИ ВИСТАЧАЄ

У Кіровоградському центральному універмазі відбувся зліт переможців соціалістичного змагання

Ще 20 жовтня минулого року зазержив дев'ять п'ятирічку комсомольсько-молодіжний колектив секції культтоварів (завідуюча Р. Г. Полякова). А в листопаді ще три групи заїзуали про виконання плану п'яти років: секції жіночого плаття (завідуюча О. О. Деревінська), секції галантерейних товарів (завідуюча О. Г. Компанієць) та відділу «Трихотаж — галантерея» (завідуюча Т. С. Паровина).

Достроково виконали передз'їдзські соціалістичні зобов'язання і працівники інших секцій.

А на зльоті передовики торгівлі раділись, як краще організувати обслуговування покупців, відшукували нові резерви для успішного виконання планів першого року десятип'ятирічки. З представниками підприємств-постачників йшла принципова розмова про поліпшення якості продукції швейної та взуттєвої фабрик, заводу радіовиробів. Адже комсомольці ЦУМу на початку грудня минулого року закликали усіх молодих виробничників Кіровограда працювати під девізом: «Товарам широкого ажитку — комсомольську гарантію якості від верстатів до покупця!». Цю ініціативу схвалив Ленінський райком комсомолу. З того часу в магазині зроблено чимало: заведено журнали по незадоволеному попиту покупців, заключено договори співдружності з комсомоль-

ськими організаціями та адміністраціями постачальників. Зараз у ЦУМі за прилазком працює не просто продавець, а продавець-бракувальник.

І бракувальникам вистачає роботи. Тозари широкого ажитку, котрі випускають кіровоградські підприємства, не завжди задовольняють покупця і, нам здається, одна з причин цього — недостатня робота комітетів комсомолу в цьому напрямку. Такий факт: комітет комсомолу ЦУМу направив листи в комсомольські організації кіровоградських заводів та фабрик з закликом підхопити ініціативу. Більшість відгукнулася на ці листи, розроблено заходи щодо поліпшення якості. Представники цих підприємств взяли участь у розширеному засіданні комітету комсомолу ЦУМу. А от комсомольці заводів «Більшовик», «Новатор», «Металіст» навіть не знайшли часу відповісти продавцям...

Між тим, саме на продукцію цих підприємств найбільше нарікають покупці. Дивна позиція в питанні боротьби за якість!

Учасники зльоту вирішили посилити увагу адміністрацій та комсомольських організацій до виробництва і продажу товарів народного ажитку.

На зльоті були присутні делегати XXV з'їзду Компартії України перший секретар Ленінського райкому Компартії України С. С. Ліновиченко та робітниця Кіровоградської взуттєвої фабрики Н. Ф. Коваленко.

В. КАТЕРИНИЦЬ.

Сторінки для молоді «Полум'я» Толбухівської окружної газети «Добруджанська трибуна» Народної Республіки Болгарії містять у ці дні багато матеріалів про успішний старт молодіжних виробничих колективів. Кожен день сьомої п'ятирічки вони відзначають випуском надпланової продукції.

Секретар комсомольської організації заводу апаратів високої напруги Димитр Добрев розповідає: «Очолювана Костадином Костадиновим молодіжна бригада, — це тісно згуртований, бойовий колектив, який першим на підприємстві завершив завдання шостої п'ятирічки. Робітники оволодівають кількома професіями. Виготовлені ними деталі завжди високої якості».

Цікаво, що цей колектив бере активну участь у громадсько-політичній роботі, одним з перших він підтримав схвалену окружним комітетом ДКСМ ініціативу комсомолки Донки Кирчевої про утворення фонду для спорудження пам'ятника видатному молодіжному діячеві Добруджі Георгію Сотировау.

«Полум'я» знайомить читачів із зразками високопродуктивної праці комсомольців, зокрема, Тито Калудова, котрий на взуттєвій фабриці «Добрич» почав обслуговувати три автомати; Елени Гайдарджис-

вої, ветеринарного техника — делегата від гваринників Толбухівського округу на республіканський зліт

Ми — інтернаціоналісти

«Катюша»

за

Дунаєм

передовиків та багатьох інших трудівників.

КЛУБ АРХЕОЛОГІВ

Окружний Будинок молоді створює всі можливості для змістовного дозвілля, занять улюбленою справою. Недавно тут створено клуб молодих археологів. У плані його роботи — пошуки матеріалів, пам'яток, пов'язаних з 1300-ми роковинами заснування слов'яно-болгарської держави. Проведено

кілька практичних занять, екскурсій, в яких під керівництвом викладачів взяли участь студенти економічного технікуму, учні старших класів математичної гімназії.

Члени клубу з великим інтересом вивчають побут і культуру населення Добруджі, знайомляться з новими експонатами місцевого археологічного музею.

ПІСНІ РАДЯНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ

З ініціативи толбухівських комсомольців відбувся вечір радянської пісні в Будинку болгаро-радянської дружби. Виконувались вокальні твори про молодість першого покоління більшовиків, а також пісні періоду Великої Вітчизняної війни. Винятковий успіх мали «Священна війна» та «Катюша».

Організатори вечора вибрали з творчого доробку композиторів Соловйова-Седого та Блантера багато пісень, які полюбилися болгарам. Як зазначає Петранка Божкова, автор матеріалу «Хайлюче торжество», — це був справжній вечір дружби, присвячений наступному XI з'їзду Комуністичної партії Болгарії.

Матеріали підготував
Н. ДОБРИН.

після виступу «МК»

„КОМУ ДОГЛЯДАТИ ВУЛИЦІ?“

Ми вже надрукували в «Молодому комунарі» огляд відгуків, які надійшли на опубліковане 13 січня інтерв'ю «Кому доглядати вулиці?». Редакція отримала ще ряд відповідей від установ та листів від читачів. З них видно, що останнім часом організації, на котрі покладені обов'язки по догляду за вулицями обласного центру, значно поліпшили свою роботу. Причому, вони не просто усувають недоліки, а впроваджують цілий комплекс заходів, упорядковують систему догляду.

Начальник міського відділу внутрішніх справ полковник міліції О. О. Голуб повідомив, що виступ газети обговорювався на нараді керівного складу міського і районних відділів внутрішніх справ. Дільничних інспекторів зобов'язано посилити контроль за санітарним станом їхніх дільниць, постійно підтримувати контакт з начальниками ЖЕКів, головами квартальних комітетів і господарських судів. У п'ятницю (санітарний день тижня) всі дільничні інспектори разом з представниками санепідстанції та квартальних комітетів перевірятимуть стан закріплених територій.

Особистий склад державтоінспекції міськвідділу внутрішніх справ посилив контроль за перевезенням сипучих вантажів (глини, піску, щебеню) вулицями міста. Для цього рішенням міськвиконкому для таких перевозок визначені певні маршрути, про котрі добре знають керівники автопідприємств. А працівники автоінспекції контролюють, як водії їх дотримуються, слідкують за технічним станом машин, які перевозять сипучі вантажі.

Зараз, з початком весни, контроль за станом транспорту повинен ще більше посилитись. Адже ґрунтові дороги розм'якнуть і автомобілі «досягати» будуть грязюку прямо на міські вулиці. Її легше відразу зчистити з коліс, аніж потім прибрати на вулицях.

Минуло 162 роки з дня народження
Тараса Григоровича Шевченка.

«Заповіт» Т. Г. Шевченка, написаний 130 років тому, стає улюбленою піснею українського народу. Величний, сповнений революційної пристрасті, цей геніальний твір відомий усім братнім народам нашої багатонаціональної Батьківщини.

Цікава історія створення музики до «Заповіту». У 1868 році в ювілейні шевченківські дні гурток прогресивної молоді у Львові вирішив організувати концерт. Музичних творів на слова Шевченка тоді було ще мало. Не було музики і до «Заповіту». Молодь вирішила звернутися з проханням до Миколи Віталійовича Лисенка, який у той час навчався в Лейпцигській консерваторії, а у Льво-

МЕЛОДІЯ

РЕВОЛЮЦІЇ

ві перебував проїздом. Лисенко охоче погодився написати таку музику. Це був його перший твір на слова Шевченка.

У 70-х роках з'явилася нова мелодія до «Заповіту», яка швидко стала народною. Її написав полтавський аматор музики вчитель Гордій Павлович Гладкий. Згодом поправки до цієї музики «Заповіту» вніс М. В. Лисенко. З Полтави пісня полетіла по всій Україні і дійшла до серця знедоленого люду.

Видання музики «Заповіту», здійснене в 1909 році самим Гладким, лишилося майже невідомим. Воно збереглося лише в кількох примірниках. Характерно, що рядки в них:

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте —

викреслені цензурою.

Великий інтерес викликає історія пісні з поеми Тараса Шевченка «Причнина». Як відомо, цю поему Тарас Григорович написав у Петербурзі в 1838 році. В ній були і знамениті рядки:

Реве та стоїє Дніпр
широкий,
Сердитий вітер завива...

ЛЮДИ
ПОДІЇ
ЧАС

Видатний український драматург Марко Лукич Кропивницький, який певтимо пропагував творчість Шевченка, гастролював у Одесі. Тут він виступав у трупі Михайла Петровича Старницького. Концерти і вистави часто відвідував одеський вчитель Д. Я. Крижанівський (1857—1894), який у вільний час займався музичною творчістю. Він не раз чув, з яким натхненням читав Кропивницький «Причину», і в нього виріла думка вибрати з цієї поеми рядки і покласти їх на музику. З поеми взято дев'ять рядків, і незабаром з'явилася пісня, яку ми тепер добре знаємо.

Пісня сподобалася М. Л. Кропивницькому, і він вирішив будь-що надрукувати її. Цензура дозволила це зробити. Але не встиг тираж надійти до магазину, як налетіла поліція і конфіскувала всі примірники. Жодного з них не встигли продати.

Тоді Марко Лукич вирішив піти іншим шляхом. В Одесі, у робітничому районі Пересип, на Божаківській вулиці, на другому поверсі будинку № 24 (тепер Ленінський район, вулиця Богатова) він арендував приміщення, придатне для театральних вистав. Незабаром тут відбулася постановка його пісень. Зал заповнили робітники і студенти. У першому ряду сиділи будиночний наглядач. Коли вистава підходила до кінця, М. Л. Кропивницький замість звичайної пісні, яку він мав виконувати по ходу дій, заспівав нову: «Реве та стоїє Дніпр широкий...».

Спів його був таким закличним, що публіка, зворушена пристрасною мелодією, піднялася з місць. Поліцей розгубився, почав соватися на стільці, кричати на оркестрантів, щоб припинили гру. Але на нього ніхто не звертав уваги. Марко Лукич продовжував патхненно співати, а глядачі, зазнавши мелодію, підспівували артисту. Тоді наглядач без шапки і шинелі вбіг з приміщення і викликав по телефону поліцію. Прибулий загін кинувся на глядачів. А з усіх сторін неслося:

Ще треті пісні
не співали,
Ніхто ніде не гомонів...

Відтоді «Реве та стоїє Дніпр широкий» стала улюбленою народною піснею, відомою і за межами нашої країни.

І. РЯБЕНКО,
«Краснавець».

3 ВЕЛИЧЕЗНИМ інте-ресом мільйони лю-дей в Італії слідували за роботою XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

— І це не дивно, — говорить Антоніо Бордо-ні, італійський комуніст із «червоного міста» Спо-лето. — З'їзд КПРС — це подія, яку чекали не лише в Італії, а й у всьому світі. В обстановці загальної розгубленості, глибокої політичної, еко-номічної і ідейної кри-зи Заходу ваші успіхи дають людям надію. В той час, як в Італії в минулому році промис-лове виробництво ско-ротилось майже на 10 процентів і повсюди чуєш назви інших фаб-рик і заводів, яким за-грожує закриття, Радян-ський Союз неухильно розвиває свою економі-ку і впевнено планує даліше процвітання сво-їх громадян. Ось воно, переваги соціалізму, які ніхто не в змозі заперечити.

Ми в Італії високо ці-нимо вклад Радянського Союзу з зміцнення ми-

„ЯСНО І ВАГОМО, НА КОРИСТЬ РОЗРЯДКИ“

ру, з розвиток добросу-сідських відносин між народами, в розширення радянсько-італійського співробітництва. Ми з гнівом відвертаємо на-клепи на радянську зовнішню політику, яка ви-ходить із Леніна, і роз-діляємо сувору, але справедливую критику ас-пекторів курсу Мао, що містяться в Звітній доповіді ЦК КПРС...

Італійська преса, ра-діо і телебачення широ-ко висвітлюють роботу XXV з'їзду КПРС, під-креслюють його вели-чезне міжнародне зна-чення. Під крупними за-головками газети публі-кують докладний виклад доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, виділяю-чи слова, повні оптимі-зму про те, що радянські люди і матеріально, і духовно стали жити краще, що вони з впевне-ністю дивляться в май-бутнє. Крупна римська газета «Мессаджеро», підкреслюючи принци-повий характер миро-любної радянської зовнішньої політики і її слу-жіння прогресу у всьому світі, дає викла-дення доповіді під ви-разним заголовком «XXV з'їзд КПРС: «Ні імпері-алізму!». Газета «Оре до-дічі» репортаж про з'їзд публікує під заголовком «СРСР продовжить і на-далі політику розрядки з Заходом!». «Л. І. Бреж-нєв, — пише популярна римська газета «Паезе сера», — говорив ясно і переконливо на користь розрядки, мирного спів-існування, поглиблення і розширення співробіт-ництва між всіма краї-нами».

В посольство СРСР в Італії, в інші радянські організації надходять багаточисельні прохання офіційних організацій, громадських організацій, ділових людей, вчених, студентів вислати повні тексти документів XXV з'їзду КПРС.

І. БОЧАРОВ,
спецкор АПН.

Рим.

ВДЯЧНІСТЬ БАТЬКІВЩИНІ ЛЕНІНА

Лауреат міжнародної Ле-нінської премії «За зміцнення миру між народами», голова Спеціального комітету ООН проти апартеїду, постійний представник Гвінейської Рес. публіки при ООН Жанна Мартен Сіссе в бесіді з ко-респондентом АПН сказала:

— Прогресивна світова громад-ськість впевнена, що XXV з'їзд КПРС внесе новий аажливий вклад в справу розрядки міжнародної напруженості, буде сприяти даль-шому зміцненню дружби і співро-бітництва між народами. Ця впев-неність ґрунтується на тому, що Ра-дянський Союз послідовно і актив-но проводить зовнішньополітичний курс в інтересах народів, яким до-рогий мир і соціальна справедли-вість.

Важко переоцінити підтримку КПРС і Радянського уряду багато-річної боротьби ангольського наро-ду і його авангарду — МПЛА за свободу. Сьогодні, коли Народна Республіка Ангола, підтримана пе-редовими африканськими держа-вами і соціалістичними країнами, завершує розгром інтервенції, про-гресивне людство не може не ви-словити вдячності Радянському Со-юзу.

Імперіалістична пропаганда нама-гається поставити знак рівняння між тими, хто постійно підтримує на-роди, які борються за свободу і справедливість, і всякого роду опортуністами, що намагаються внести неспокій і розкол в бороть-бу народів за незалежність, вста-новити своє панування в Африці. Ось чому так важлива перемога Народної Республіки Анголи, що означає і перемогу прогресивних сил.

Нема сумніву, що батьківщина великого Леніна і надалі не пожа-ліє зусиль в інтересах миру, спра-ведливості, вільного розвитку всіх народів. Прогресивна громадськість

впевнена, що рішення XXV з'їзду КПРС зроблять благотворний вплив на дальший розвиток і матеріаліза-цію процесу розрядки в міжнарод-них відносинах.

На закінчення, торкаючись не-давнього вручення їй міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами», Жанна Мар-тен Сіссе сказала: «Я добре усві-домлюю значимість Ленінської премії миру, врученої мені, радо-вому бійцеві Демократичної партії Гвінеї, і одночасно відчуваю по-чуття ще більшої відповідальності за долю миру. Цією нагородою відзначаються зусилля народів і ок-ремих їх представників, діяльність яких направлена на зміцнення ми-ру на землі, стосунків дружби і співробітництва між народами. Я розглядаю цю премію як ще одну високу оцінку невтомної діяльності нашої партії, її генерального сек-ретаря Ахмеда Секу Туре в інте-ресах зміцнення миру. Його діяль-ність, як відомо, була відмічена цією почесною нагородою в 1960 році».

АПН.

Все
прогресивне
людство
схвалює
і активно
підтримує
внутрішню
і зовнішню
політику
КПРС

ДО НОВИХ ГОРИЗОНТІВ

політичним і трудовим піднесенням, з'їзд, який відкриває нові горизонти комуністичного будівни-цтва».

Учасники мітингу, що проходять в Софії, заяв-ляють, що безприкладний ентузіазм радянських ро-бітників і колгоспників, вчених і спеціалістів — учасників соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС, надихнув болгарських трудящих на нові досягнення в соці-алістичному змаганні на-чист наступного XI з'їзду БКП.

Робітники ремонтного заводу «Георгій Димит-роз», які зібрались на мі-тингу в нозому цеху ре-монту локомотивів, поба-жали XXV з'їзду КПРС «плодотворної роботи в ім'я дальшого зростання могутності Радянського Союзу, а ім'я миру і со-ціалізму, торжества на-ших загальних ідеалів».

Колектива холодильного заводу «Антон Іваноз», побудованого з допомо-гою Радянського Союзу, висловив свою впевне-ність, що поступальний роз-виток Радянської дер-жави — гарантія миру, надійна опора творчих справ і в соціалістичній Болгарії.

Е. ВОРОБІЙОВ.

Софія.

АКТУАЛЬНІСТЬ І РЕАЛІЗМ ПОЛІТИКИ МИРУ

На екранах англійського телебачення — зал Кремльського Палацу з'їзду КПРС. На сторінках ан-глійської преси — репортажі і статті, присвя-чені промові Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва. Заголовок в газеті: «Москва пропонує корототриве озброєння».

«Містер Брежнєв атакує критиків розрядки». XXV з'їзд КПРС — зараз одна з найго-ловніших тем. Ця подія викликає зараз великий інтерес громадськості до країни, що про-голосила розрядку напруженості, боротьбу за мир основним принципом своєї зовнішньої по-літики.

Ця політика зустрічає взаємне розуміння і сердечну підтримку прогресивної Англії. На-передодні XXV з'їзду я вів бесіду з Кеном Гіллом — президентом однієї з провідних в країні профспілки машинобудівників, про ра-дянську Програму миру, про роль СРСР у встановленні клімату співробітництва і взає-морозуміння в Європі:

— Розрядка розтворює людський «холодний війну», — сказав Гілл, — і в цьому величезна заслуга Радянського Союзу, з чіною енергією, послідовністю і ініціативною пов'язаний перш за все успіх параді в Хельсінкі. У виграші від розрядки всі країни, всі народи. Це база для поліпшення відносин у всіх сферах — політичній, економічній, в сфері людських кон-тактів. Але розрядка політична повинна до-повнюватися розрядкою військовою — при-йняттям заходів по дальшому приборканню гонки озброєнь. Відомо, що саме СРСР висту-пає з ініціативами, націленими на карді-нальне вирішення цих проблем.

Ріст міжнародного авторитету і впливу СРСР змушує визнавати буржуазна преса. «Файненш таймс», газета англійського бізнесу, відмічає, що в період між XXIV і XXV з'їздами «росіяни добились більш друж-ніх відносин з Заходом і симпатій тих, хто виступає за мир». Вона ж пише: «Справедли-вість вимагає визнання — соціалізм ніколи більш широко змінився в світі».

Чи треба говорити, що «Файненш таймс» не схвалює ні симпатій до СРСР, ні змінен-ня соціалістичних тенденцій в світі. Тим більш значимі її тверезі визнання, і не випадково, що прозвучали вони саме зараз.

Останні тижні перед з'їздом були позначені тут особливо гострими нападками на СРСР політиків і преси правого штовху. Англієць заявляв про «радянську загрозу», твердив про «необхідність відновлення провідної ролі Англії в «холодній війні» проти соціалістич-них країн. А в результаті?

Про підсумки вірніше було б судити по тих скептичних гомосах, які чулися під завісу цієї пронагандистської кампанії навіть з сторінок буржуазної преси. Оглядач газети «Обсервер» Ендрю Уілсон, наприклад, вважає безглуздою тезу про «радянську загрозу». Невірно, підкреслює він, буцім-то країни Вар-шавського Договору втрачають на оборону більше, ніж НАТО. Говорити про військової устремління Росії, заявляє Уілсон, значить не брати до уваги важливу обставину — «пам'ять про другу світову війну, яка живе в російському народі».

XXV з'їзд КПРС відповідає на ці питання з висперуваною повнотою і ясністю. Розрядка напруженості — єдиний ґрунт для створення клімату довіри і співробітництва між країна-ми з різними соціальними системами.

Е. ЧЕПОРОВ.

Лондон.

Куба зустріла цей день як велике свято. Радіостан-ції оперативно проінформували про початок роботи з'їзду радянських комуністів. В спеціальних випусках викладені основні положення доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва «Звіт Централь-ного Комітету КПРС і чергові завдання партії в га-лузі внутрішньої і зовнішньої політики».

І коли другий секретар ЦК Компартії Куби Рауль Кастро на урочистому зібранні, присвяченому про-голошенню соціалістичної конституції Куби, почав свій виступ з слів про те, що в Москві працює XXV з'їзд КПРС, всі чотири тисячі чоловік, які були в театрі імені Карла Маркса, одностайно, бурхливою і довготривалою озацією вітали історичний форум радянських комуністів.

ПЛЕЧЕМ ДО ПЛЕЧА

Наш кореспондент взяв короткі інтерв'ю з учас-ників урочистих зборів. Ось що вони сказали:

Мігель Гомес Каррільо, робітник, член Комітету захисту революції:

— Напередодні з'їзду нашої партії по всій країні широко розгорнулось соціалістичне змагання на честь цієї події. Взяті тоді зобов'язання ми виконали достроково. Самовіддано трудилися ми і змагаючись на честь XXV з'їзду братньої партії Радянського Со-юзу. І хоча результати цього змагання ще не підве-дені, можна сказати, що попрацювали непогано.

Ермініа Суарес Перейра, член Федерації кубин-ських жінок:

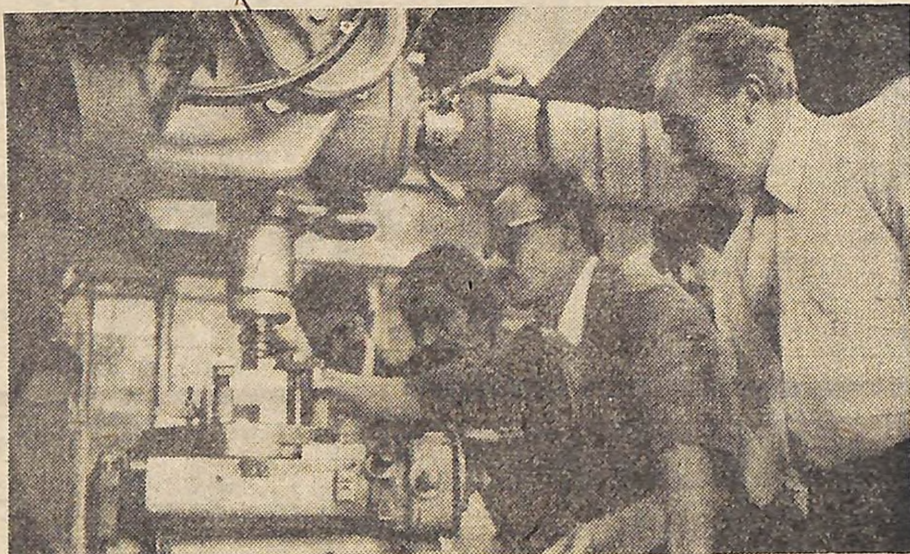
— Сьогодні день таких великих подій. Шойно був офіційно проголошений основний закон нашої краї-ни — конституція. Товариш Рауль Кастро в своєму виступі відмітив одинадцять і дванадцять статті кон-ституції, в яких говориться, що Куба є невід'ємною частиною соціалістичної співдружності і що вона за-жди буде берегти дружбу з Радянським Союзом. Ми, кубинські жінки, щиро радіємо успіхам, з якими ра-дянський народ прийшов до XXV з'їзду своєї партії.

І. НЕМІРА,
кор. АПН.

ШИРИТЬСЯ СФЕРА СПІВРОБІТНИЦТВА

Важливе місце в співробітництві Радянського Союзу з країнами, що розвиваються, займає підготовка кваліфікованих національних кадрів. При допомозі СРСР в Азії, Африці і Латинській Америці створено і ство-рюється більше 140 навчальних закладів, де під ке-рівництвом радянських спеціалістів пройшли навчан-ня майже 100 тисяч чоловік. Крім того, тисячі сту-дентів з цих країн навчаються у вищих навчальних закладах СРСР, багато тисяч робітників, техніків, інженерів проходять стажування і виробничу практи-ку на радянських промислових підприємствах.

Радянські спеціалісти беруть також участь в під-готовці кваліфікованих кадрів в країнах, що розви-ваються, безпосередньо на будівельних майданчиках, на діючих промислових підприємствах, в наукових центрах, госпіталах і лікарнях, побудованих з допо-могою Радянського Союзу.

На фот.: радянський інженер Олександр НІКІТИН (справа) в одному із цехів заводу електротехнічних виробів в Багдаді, побудованому при економічному і технічному співробіт-ництві Радянського Союзу.

Фото В. ШУСТОВА.

АПН.

Героїв наших імен

Часто в перший день походу загін пересувався по відкритій поліській, то тепер, скільки сігло око, довкола простягалися сині бархани та скріпані корінням саксаулу горби висотою до десяти метрів. Бархани та горби змінювалися різними видами рослинності. З кожним днем сонце пекло все сильніше. Жаркі дні змінювалися холодними ночами. Мороз приходив у пустелю так же швидко, як і вранці поверталось тепло. Жорстока природа, жорстоке місце. Навкруги пісок і пісок. Горби піску, пасма, як хвиля, котяться одна за одною. Під час «афганців» пісок так піднімається в повітря, що неба не видно. Від піску стоїть суцільне жаро, а бархани мінять свої обриси, перетворюються на інші місця, щоб збити з нізку людей. Самохвалов спостерігав, як, не маючи запасів води, бійці відпиляли два-три коники з останньої фляги, а решту води віддавали коням. «В пустелі без коня і бійця не бійця», — подумав Гаврило Іванович. — Але що для коня ця фляга води, коли він в нормальних умовах випиває кілька літрів одразу? Та попитати запаси коні немає де. Тому і люди, і коні терплять від спеки однаково».

Вранці 12 травня, зібравши бійців і командирів, Масленников коротко сказав:

— Перші дні рейду показали, що тільки найсуворіша водна дисципліна, збереження коней, збереження зброї дозволять нам виконати бойове завдання. Без дозволу командирів не вживати жодного ковтка води, жодного сухаря, тим більше жодної банки консервів.

Після цього загін виступив у напрямку колодязя Бал-кую. Першими рушили бійці дивізіону Самохвалова. Інші — з невеликими інтервалами за ними. Масленников знав, що п'ять чи шість років тому басмачі засипали цей колодязь, але інших поблизу немає. Добратись до Бал-кую — єдине врятування для загону. Гаврило Самохвалов їхав попереду свого дивізіону. Знову розгулявся «афганець». Пісок забивався в очі, в вуха, в ніс, склом тріщав на зубах. Коні ледве виймали ноги з свіжонаметених барханів.

Надвечір провідник Кабул сказав:

— Колодязь вже близько. Прикордонники побачили. Навіть коні, здавалось, зрозуміли слова провідника і прискорили ходу.

Шестигриша цямрина колодязя

(Закінчення. Початок в номері за 2 березня н. р.).

була майже прилегла з землею. Якби не пара кілків, що стирчали поруч, її б ніхто не помітив. З глибини колодязя з такою зашпінкованою пачкою Бал-кую, що в перекладі означає «Медовий», піднялось несе смородом. Відро на вірвовій півелі висіло нестерпно довго. Нарешті, воно глухо дзвеніло об дно. Колодязь був мертвий. Гаврило досягає сорока метрів, але, обвішавшись вірвовими канатами, провідник Кабул дав сигнал підняти його назад. Червоноармійці кинулись допомогти старіку підняти на поверхню, але він з жахом замахав руками, даючи зрозуміти, щоб усі відійшли назад. Самохвалов зрозумів, що провідник боїться, аби старий колодязь, якого ніхто не ремонтував кілька років, не обвалився і не поховав його разом з прикордонниками.

— Води нема, — безнадійно вигукнув Кабул. — Повітря таке гаряче, що можна задихнутися.

Гаврило Іванович обвів запаленими очима обличчя бійців, схудлі, почорнілі від спеки і вітру. Наліті кров'ю очі, порепані, закривавлені губи, важке, переривисте дихання. Коні теж стояли, опустивши голови, під палаючим сонцем.

Секретар партійного бюро полку білобрісний українець Максим Биба тут же почав скидати з себе гімнастерку. Ремінь і документи віддав Самохвалову. Швидко підійшов до колодязя і почав облизувати вірвовою кілку і себе.

— Будем пити чисту воду з цього колодязя, командире! Масленников під'їхав з групою бійців, коли прикордонники з Самохваловим витягували з колодязя неживого верблюда, в якого лопнула живіт.

— Самохвалов, що з колодязем?

— Товариш командир полку, — доповів Гаврило Іванович. — Перший взвод організував ударну бригаду по очистці колодязя і викликав на змагання інші взводи. Биба знизу надіслав записку: «На дні колодязя два задубілих верблюда. Води немає, але, думаю, що відрити її можна».

— Не задихнувся б там Биба.

В цей час і другий стягнутий вірвовками верблюд, ледь з'явившись над цямриною, лопнув над колодязем.

— Максиме! Як ти там? — грунт хитався під ногами Самохвалова ось-ось міг обвалитися.

— Нічого! Мимо пролилось! Трохи зачепило, — глухо донеслось з глибини.

Биба довго працював в колодязі саперною лопаткою, а бійці все тягнули і тягнули злізати чорну багнюку. На сороковому відміті пісок пішов чистий і вологий. Бибу змінив комуніст Звенигора, потім — безпартійний борець шабелю з взводу Гомоляк.

Понад вісім годин безперервної тяжкої праці були утілені першим відром чистої води.

Полковий лікар Хорст тут же зробив аналіз:

— Можна пити!

Через сорок п'ять хвилин бійці вже починали напувати коней.

Самохвалов подав команду: — Кожному коневі — відро води!

Провідник Кабул здивовано хитав головою, вражаючись стійкістю прикордонників Самохвалова.

— Відрити колодязь можна за десять днів, — тільки й мовив він на мовчане запитання Максима Биби.

— Це вам треба десять днів, а нам, комуністам, треба швидше.

Провідник, взявши про запас води, тут же поїхав далі. Він повинен був знайти загін Класовського. А прикордонники, нащвидку пожувавши сухарів, заснули з гвинтівками в руках. Тільки вартові навколо табору оберігали сон товаришів.

4

... Банду басмачів наздогнали біля колодязя Бакап-кую і Докуз-Аджи на восьму добу безперервного кавалерійського рейду. О четвертій ранку 17 травня Масленников зібрав командирів і віддав бойовий наказ вступити в бій. Тут же довів і завдання кожному командирові. Загін ділився на три групи. Командир сквоючої групи Воробйов отримав завдання наступати з півночі та південного заходу і подавати вогневу опір банди. Щоб взяти басмачів у кільце, командир другої групи Гаврило Самохвалов начолі дивізіону в

складі 30 шабел з одним ручним кулеметом і однією гранатометною повинен був обійти ворога зліва і кавалерійською атакою нанести фланговий удар з південного сходу. Дивізіону, по суті, доручалось завершити розгром і ліквідацію банди. Крім того, резервна група Маська повинна з'єднатись з загonom Класовського і Хан-Дар'ї і вдарити по басмачах з північного сходу.

А Дурди-Мурта займав відмінні позиції. Високі бархани, як захисні вали, оточували басмачів. Готуючись до оборонних дій, бандити створили шість укріплених рубежів.

Бій почався, коли сонце вже стояло над головою. Над пустелею захламачилися, заклапали кулемети. Свинцевий шквал, здіймаючи пил, зрізав гребені барханів. Але і басмачі відповіли вогнем, не жаліючи патронів. Вони вперто оборонялись на високих барханах.

Пізніше в донесеннях командування відзначили: «Дев'ять годин бою при страшній спеці і майже повній відсутності води. Прикордонники падали від сонячних ударів і непритомності, падали від ворожих куль, але воїни-чекісти бились самовіддано. Всі помисли їх зводились до єдиної думки: «Розбити ворога!»

Це — пізніше, а зараз був бій. Долий, важкий бій. Останній бій в житті нашого славного земляка. Зробивши багатокілометровий обхідний маневр по пісках і зайнявши позицію на фланзі ворожих укріплень, бійці Самохвалова почали обстрілювати басмачів. В головний момент бою Самохвалов підняв коня і, злетівши в тіло, подав команду:

— По конях! Вперед! — і повів дивізіон в кіншу атаку.

Високі вали в лопнули, кімнатники знову почули гучний голос командира:

— Шабі до бою!

До ворожих укріплень зашмирилися десятки метрів. І тут сталося неймовірне. Обезсилені спекою і стрілками перекопаними, коні зупинилися і почали падати. Кіннотники зіскокли з коней і продовжували наступати в пішому строю. Бійці потрапили під кіннотний постріл басмачів. Перебивши більшість коней, поранених, Самохвалов продовжував вести бійців в атаку. І ніхто вже не міг зупинити бойового пориву

воїнів, що йшли за відважними командирами.

— Вперед, хлопці! Вперед! Не відступати! Бійці впоралися у розташування ворога. Кілька десятків басмачів перейшли в контратаку. Самохвалов не міг подати команду «Притупити гранати!» і впав, вражений басмачською кулею в голову. Але гранати полетіли в гущу ворогів. Зав'язався рукопашний бій...

...Рішучими і сміливими діями прикордонників загону бій завершувався повним знищенням банди. Лише кільком басмачам на конях вдалося втекти, але їх переслідувати не було вже ні в кого сил. Серед трупів ворогів було розпізнано всіх трьох ватажків банди — Ахмед-Бека, Дурди-Мурта, Бади-Дуза.

З басмачеством у Середній Азії було покінчено. Як організований контрреволюційний рух воно перестало існувати.

5

В центральному залі Музею прикордонних військ — розгорнений червоний оксамитовий прапор, на якому яскравим золотом горять слова: «Хорезмському полку ОДПУ за самовіддану героїчну боротьбу з класовим ворогом — басмачеством від трудящих міста Ташауза».

... Якось в розмові з прикордонниками про Гаврила Івановича Самохвалова 70-річний таджицький колгоспник, житель прикордонного селища Аліназар Алієв сказав: «... такі люди не вмирають. Вони якщо і їдуть від нас, то тільки в безсмертя, в пам'ять народу...»

І дійсно, пам'ять про славного воїна-чекіста свято бережеться на таджицькій землі. Його ім'я носить одна із шкіл республіки. По ріці Амудар'ї курсує судно «Гаврило Самохвалов». В одному з колгоспів встановлено бронзовий бюст героя. Враховуючи заслуги Гаврила Івановича Самохвалова в боротьбі з класовим ворогом за зміцнення диктатури пролетаріату, наказом Голови ОДПУ № 72 від 29 квітня 1934 року ім'я героя присвоєно прикордонній заставі, якою він командував. Він назавжди зарахований до списку особового складу цієї застави. Він стоїть у вічному дозорі.

В. ЧАБАНЕНКО,
інженер.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Спорт

ГАНДБОЛ ШЛЯХ НА МОНРЕАЛЬ ВІДКРИТО

Чоловіча збірна СРСР з гандболу, в складі якої виступають українські спортсмени М. Іщенко (воротар), С. Конєргін, О. Резанов, Ю. Лагутін, С. Кушнірюк і В. Плахотін, завоювала путівку до олімпійського Монреалю на фінальний турнір. Останній матч, проведений минулої п'ятниці в Києві, практично не мів вплив на долю першого місця в підгрупі, де виступала наша команда. Збірна Франції, як довела попередня зустріч, помітно поступалась перед радянськими гандболістами. Останній гол за кілька секунд до кінця матчу закинув Плахотін. Остаточний результат — 31:13. Шлях до Монреалю відкрито!

ПІД ЧАС СПАРТАКАДИ В ЛЕНІНСЬКОМУ РАЙОНІ М. КИЄВА УСПІШНО ВИСТУПАЄ КОМАНДА ВОЛЕБОЛІСТІВ ШВЕЙНОЇ ФАБРИКИ.

Фото А. ТРАВНИСЬКОГО.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. м. Кіровоград.

Друкарня І. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Кіровоградське технічне училище № 6

оголошує прийом учнів

НА 1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Увлічених з лав Радянської Армії: електроварники, електромонтери, слюсарі-інструментальники.

Строк навчання 8 місяців.

Учня, що встигають, виплачується стипендія 70—80 карбованців на місяць.

Тих, що закінчили середню школу: слюсарі-модельники, слюсарі по ремонту обладнання, слюсарі механоскладальних робіт.

Встигаючим учням виплачується стипендія 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання — 37 крб. 50 коп.

За виконані роботи в процесі виробничої практики всім учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. Учні, що закінчили училище з відзнакою, мають право вступити на вечірні відділення інституту поза конкурсом, на денні відділення на загальних підставах, беручи участь в конкурсі з особами, що мають виробничий стаж не менше двох років.

В училищі молоді приймається без екзаменів. В училищі постійно працюють гуртки: хорівий, танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічної творчості, стрільковий, спортивні секції.

Початок занять в міру комплектування груп.

До заяви додаються такі документи: атестат про закінчення середньої школи; свідоцтво про народження чи паспорт; прізвище свідомця (військовий квиток); довідка з місця проживання й про склад сім'ї; характеристика зі школи для осіб, що закінчили 10 класів; автобіографія; фотокартки розміром 3x4 см. 6 штук.

Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-35-31; 2-50-20.

ДИРЕКЦІЯ.